

گفت‌وگوی
صبا با جواد
مزدآبادی کارگردان
فیلم سینمایی
«سگ‌مار»

فیلمی رازآلود در کلاس جهانی

معانی مختلف استخراج کنند.
○ چند سال قبل، هنر و تجربه کارکرد پررنگ‌تری داشت و پاتوق فیلمسازان مستقل بود. ارزیابی شما از وضعیت امروز چیست؟
هنر و تجربه تمام تلاشش را برای حمایت از این نوع سینما انجام می‌دهد، اما هنوز تا وضعیت ایده‌آل فاصله داریم. واقعاً باید حمایت دولتی بیشتری صورت بگیرد، سینماهای بیشتری در اختیار این فیلم‌ها قرار گیرد و سانس‌های بیشتری به آنها اختصاص داده شود.

باید با برنامه‌ریزی و تبلیغات درست، درباره فیلم‌هایی که ساختار منسجم و قصه‌های متفاوتی دارند اطلاع‌رسانی کنیم تا مردم به دیدن آنها تشویق شوند. اگر سینمای اندیشه و آثار هنری فرصت بیشتری برای دیده شدن داشته باشند، می‌توانند به مرور ذائقه مخاطب را تغییر دهند و در فرهنگ نیز تأثیرگذار باشند.

○ اکران آنلاین «سگ‌مار» از چه زمانی آغاز می‌شود؟
ما تازه در هفته اول اکران هستیم و امیدوارم فیلم حداقل یک یا دو ماه روی پرده باشد تا مردم بتوانند آن را ببینند. بعد از آن، صحبت‌هایی برای اکران آنلاین انجام شده است. هنر و تجربه نیز از اکران آنلاین حمایت می‌کند. من هم فیلم را به یکی دو پلتفرم مطرح ایران داده‌ام و آنها پسندیده‌اند و منتظر پایان اکران عمومی هستند.

○ آیا فیلم از سازمانی حمایت شد و بودجه گرفتید؟
نه، فیلم کاملاً شخصی است. تلاش کردیم با هزینه‌ای بسیار کم آن را جمع کنیم و این اتفاق فقط با همدلی گروه ممکن شد. فیلم واقعاً لوباجت است. بازیگران و عوامل پشت دوربین چون فیلمنامه را دوست داشتند، با دل آمدند و با هزینه بسیار کم کار کردیم. به نظرم یک معجزه در سینما رخ داد. کسانی که فیلم را می‌بینند، می‌گویند بعد از سال‌ها یک فیلم متفاوت و شسته‌رفته در سینما دیده‌اند که از جریان معمول سینمای ایران فاصله دارد.

○ چرا «سگ‌مار» در سینمای بدنه اکران نشد؟
از نظر قانونی، چون پروانه ساخت ویدیویی داشتیم، باید در گروه هنر و تجربه اکران می‌شد و پروانه سینمایی نداشتیم. از طرف دیگر، پخش‌کننده‌ها معمولاً نگاهشان به بازیگران است و اقتصاد سینما را از این مسیر تأمین می‌کنند. ما هم به اندازه خودمان بازیگر داشتیم، اما خودم نمی‌خواستم فیلم برچسب سینمای تجاری بخورد. خوشبختانه اکنون در کنار هنر و تجربه، گروه سینمایی بهمن و گروه سینمایی تصویر شهر هم کمک کرده‌اند و سینماهایشان را در اختیار فیلم گذاشته‌اند.

فیلم سینمایی «سگ‌مار» به کارگردانی جواد مزدآبادی، اثری اجتماعی و رازآلود است که در بستری از تعلیق، دلهره و مؤلفه‌های بومی روایت می‌شود. داستان فیلم درباره دو مارگیر، یک زن و یک مرد است که برای پیدا کردن موجودی ناشناخته و ترسناک راهی منطقه‌ای متروکه می‌شوند؛ سفری که در کنار جست‌وجوی موجود ناشناخته، زخم‌های قدیمی و رابطه گذشته این دو شخصیت را نیز آشکار می‌کند. «سگ‌مار» اکنون در گروه هنر و تجربه روی پرده است و هم‌زمان مسیر حضور بین‌المللی خود را آغاز کرده است. جواد مزدآبادی در گفت‌وگو با صبا درباره ساختار ژانری فیلم، استفاده از جغرافیا و مؤلفه‌های بومی، وضعیت سینمای هنر و تجربه، اکران آنلاین و تجربه تولید مستقل این فیلم صحبت کرده است.

لیلا عرفانی‌فر
گفت‌وگو

○ آیا در «سگ‌مار» با یک فیلم اجتماعی مواجهیم یا فیلم بیشتر به سمت سینمای رازآلود و دلهره‌آور می‌رود؟

واقعیت این است که «سگ‌مار» یک قصه کاملاً اجتماعی دارد و در بستری رازآلود و هیجان‌انگیز روایت می‌شود؛ به شکلی که هرچه قصه پیش می‌رود، لایه‌های بیشتری برای بیننده آشکار می‌شود. در فیلم، ماجرای دو مارگیر مطرح می‌شود که دنبال موجود عجیبی به اسم «سگ» هستند؛ موجودی که باعث ترس و اضطراب مردم یک منطقه شده است. اما به تدریج ماجرا پیچیده‌تر می‌شود و داستان مسیر دیگری پیدا می‌کند.

○ یعنی می‌توان گفت فیلم تا حدودی وارد فضای تخیل و حتی ژانر وحشت هم می‌شود؟

بله. دو مارگیر، یک زن و یک مرد، از طرف اهالی روستا اجیر می‌شوند تا موجود ترسناکی را که وارد منطقه شده پیدا کنند. این موجود باعث ناپدید شدن تعدادی از آدم‌ها و حیوانات شده و همین اتفاق موجب شده مردم بترسند و حتی منطقه را ترک کنند. این دو نفر سال‌ها پیش به یکدیگر علاقه داشته‌اند، اما به هم نرسیده‌اند و عشقشان به نفرت تبدیل شده است. حالا به خاطر جایزه‌ای که برای گرفتن این حیوان عجیب تعیین شده، مجبورند ۲۴ ساعت یکدیگر را تحمل کنند. در این مسیر، رابطه آنها دوباره به سمت عشق می‌رود. بنابراین فیلم علاوه بر ایجاد دلهره درباره اینکه آیا «سگ» واقعاً وجود دارد و آیا این دو مارگیر می‌توانند آن را پیدا کنند، زخم‌های کهنه دو شخصیت اصلی را نیز باز می‌کند و به درونیات آنها می‌پردازد.

○ یکی از ویژگی‌های فیلم، استفاده از مؤلفه‌های بومی و جغرافیای خاص آن است. چقدر از عناصر بومی منطقه در فیلم استفاده کردید؟ آیا جغرافیای فیلم صرفاً یک لوکیشن است یا می‌توان آن را یکی از شخصیت‌های فیلم دانست؟

من فیلمسازی‌ام را از فیلم کوتاه شروع کردم. فیلم کوتاه همیشه برای من عرصه خلاقیت، جسارت و سینمای شخصی بوده است. حتی حالا که فیلم بلند می‌سازم، اگر فرصت داشته باشم به دغدغه‌های ذهنی خودم بپردازم، همچنان فیلم کوتاه می‌سازم. در یکی از فیلم‌هایی که کار می‌کردم، با یک روستای متروکه در حومه تهران به نام «کوشک» آشنا شدم؛ روستایی بسیار مخوف که بخش عمده آن تخریب شده بود و قدمتش شاید به حدود ۲۰۰ سال پیش می‌رسید. این روستا حدود ۵۰ سال بود که خالی از سکنه شده بود و فضای خوف‌انگیزی داشت. وقتی آنجا را دیدم، احساس کردم می‌تواند بستری یک قصه جذاب باشد و همین لوکیشن باعث شد قصه «سگ‌مار» به ذهنم برسد.

○ فیلم در حال حاضر مسیر حضور جهانی خود را هم آغاز کرده است؟
بله. پخش جهانی فیلم هم‌زمان شروع شده و نزدیک به ۲۰۰ جشنواره در سراسر دنیا ارسال شده است. فیلم به بخش مسابقه جشنواره ریورز نیچریه هم راه پیدا کرده و به عنوان نماینده ایران در این جشنواره حضور خواهد داشت.

○ فیلم هم تعلیق دارد، هم رازآلود است و هم عناصری از وحشت در آن دیده می‌شود. آیا این ساختار باعث نمی‌شود تکلیف فیلم با مخاطب مشخص نباشد؟

اعتقاد من این است که در سینما، اولین عنصر، جذب مخاطب است. مخاطب باید با قصه‌ای جذاب روبه‌رو شود که کشش لازم برای دیدن داشته باشد. گاهی فیلم‌های هنری آن قدر درگیر فرم و اجرا می‌شوند که جذابیت را از دست می‌دهند. ما تلاش کردیم جذابیت در فیلم وجود داشته باشد، اما فیلم از سطح به عمق برود. مخاطب در ابتدا یک قصه جذاب می‌بیند و هرچه داستان جلوتر می‌رود، با لایه‌های عمیق‌تری مواجه می‌شود. این لایه‌ها برای کسانی است که فیلم حرفه‌ای می‌بینند و تلاش می‌کنند اثر

روایای نیمه شب
Midnight Dream

کارگردان: حسن آغندپور / تهیه‌کننده: سعید سعدی / فیلمبرداری: حسین امیرجلالی

